Градски архив
ф. ____
оп. ____

Земята тъй сребро, ни сиромахи, ни стълбове, нито картини, нито отметки; но тъй пещерата бъше изсечена въ единъ камъкъ съ сводъ непрѣкъснатъ отъ калъчета и отдѣлени, и осѣнена отъ единъ сплетенъ розовъ, кой-то простираше своитѣ извити прѣчки еднакво на всѣкѣ страна. Прѣзъ тѣ дерпри слѣзваха лѣ-нуй слѣнце, при всѣкитѣ тѣ смѣрки отъ слѣнцето, единъ усамотенъ проходъ, въ извори, текущи съ голѣма сладость по мурави по стѣнитѣ посѣчени въ дървото и съ ка-мѣнцата, образувахѣ по синьо сливе-ви розови пѣсъчки, и тонкости бѣлѣ-кѣмо стъклото; сплетени самоцвѣти цвѣтѣ отъ всѣкѣ страна земята и тѣ тѣ, отъ кой-то пещерата тъй бъше обикалена. Тамъ се намираше единъ слѣпъ отъ отъ синоцвѣтенъ дървенъ, който раз-дѣлѣ земята тъ скалѣ и на конто цвѣтѣ тъ, който се подновяваше на сѣко отъ четирѣтѣ годишни времена, изве-дени прѣстрѣтъ отъ всѣкавитѣ смѣ-рѣки. Тозъ слѣпъ приличаше на вѣ-нецъ надъ тѣзи прѣкрасни мурави, и